

Syntyväisyyden Rajoittaminen

HOIKO työväenluokka auttaa syntyväisyyden rajoittamisen kautta oman luokkansa asiaa vai ei? Tästä kysymyksestä on paljon väiteltä. Eikä siitä ainoastaan väitellä, vaan rajoittamista myös harjoitetaan käytännössä nykyään paljon kiihkeämmin kuin esim. 20 vuotta sitten. Syntyväisyys pyrkii vähenemään nykyään melkein kaikissa muissa tunnetuissa maissa paitsi Venäjällä.

Niin paljon tuon kysymyksen eri puolissa askastelee miljoonien työlläistenkin ajatuskoneisto silloin tällöin, että kannattaa tässä meidänkin julkaisusamme lainata kysymykselle muutama sivu.

Vanha asia.

Syntyväisyyden rajoittaminen ei suinkaan ole mikään uusi ilmiö, vaan päinvastoin periytyy se ikivanhoilta ajoilta asti. Sadoissa teoksissa, joissa käsitellään rotujen, heimojen ja kansojen vaelluksia, osoitetaan myöskin se, että naiset ovat melkein aina ja kautta koko tunnetun historian harjoittaneet ehkäisyä—sikiönlähdettämistä, abortion, kun myöskin sen tappamista, infanticide, monenlaisilla keinoilla. Eräissä tapauksissa se on tehty tietoisesti, toisissa valistomaisesti. Muutamissa yhdyksunnissa ja erinäisissä aikoina se on hyväksytty välttämättömänä tehtävänä, toisissa on laadittu sen estämiseksi mitä moninaisimpia lakeja, säädetty julmuudessaan tärisyttäviä rangaistuksia, mutta kaikesta huolimatta sitä on harjoitettu ja edelleen harjoitetaan.

Missä valtio, kirkko tai muut elimet ovat valppaudellaan ja säälimättömyydellään onnistuneet vähentämään tappamista ja lähdeämistä, siellä on kehittyty ehkäisyvälineiden kehittämisessä ja käytämissä vastaavassa määrässä tai enemmän.

Hiljaisuudessa, läpi tuskaisten, kaameiden ja epätoivoisten öiden, ovat naiset kaikkia asetuksia uhmaten toteuttaneet toivoaan olla tässä maailmassa jonain muunakin kuin synnytyskoneena, kirjoittaa Margaret Sanger.

Esimerkkejä sieltä ja täältä.

Westermarck kirjassaan "The Origin and Development of the Moral Idea" selittää sikiönsurmaamisen vallinneen ja vallitsevan ei ainoastaan raaka-

ten ja yksityisten jatkuvaa toimintaa. Mutta se voi olla alkuunpanevana tekijänä suurten joukkojen toiminnan vireillä pitämiseksi monilla eri keinoilla.

Tässä ymmärryksessä jos me johtokuntana olemme tehneet voitimme mukaan, niin me osaamme myös ottaa opiksi vuosikokouksen jakelemat, ehkä ankaratkin, arvostelut ja päällepäätteeksi hymyiläkin, nähdessämme suurten joukkojen innoilla toimivan luokkakoulumme yhä valoisampaa tulevaisuutta silmällä pitäen.

Duluthissa, maaliskuun 15 p., 1932.

Kirjuri.

laisten, vaan myöskin sivistyneiden ja puolittain sivistyneiden heimojen ja kansojen keskuudessa. Monet hindu-kastit surmaavat tyttölapsia, jättäen johonkin näentymään, tai muita keinoja käyttäen. Kinassa samoin tuhotaan paljon tyttölapsia heti synnyttyä ja kättilöt ovat etevii toimittamaan sikiön lähdeämisiä. Miehen mielipideettä näissä asioissa harvoin kysytään. Molemmissa mainituissa maissa uskonto tuollaisen kieltää, mutta tuloksetta.

Persiaassa, kertoo edelleen Westermarck, päättyy jokainen laittomasta suhteesta kehittynyt raskaus sikiönlähdettämiseen. Ja tämä tapa ei häviä sivistymisen mukana, vaan jatkuu edelleen, kuten kävi m. m. Spartassa ja Kreikassa, jossa aikansa etevimmät ajattelijat sen hyväksyivät. Varsinkin Spartassa jätettiin heikot ja vialliset lapset oman onnensa nojaan kuolemaan, tai suorastaan surmattiin. Platon hyväksyi sen ja edistikin sitä. Aristoteles esitteli, että valtio määräisi kuinka monta lasta pariskunnalla korkeintaan saisi olla. Jos yli sen määrän pyrkii tulemaan, oli alku tuhottava jo äitinsä kohdussa. Sairaita ei ruokita.

McLennen, kirjassaan "Studies in Ancient History" sanoo sikiönsurmaamisen olleen hyvin yleistä Uuden Seelannin alkuasukkaiden keskuudessa, kuten myöskin raskauden keskeyttämisen. Pohjois-Amerikan intiaaniheimot ovat tässä suhteessa erällä seuduilla menneet äärimmäisyyksiin asti. Samaa harjoitettiin Etelä-Amerikan intiaaniheimojen kesken.

Tärisyttäviä tekoja.

Tohtori Oscar Helmuth Werner, kirjassaan "The Unmarried Mother in German Literature", sanoo vastasyntyneiden lasten surmaamisen olleen hyvin yleistä länsi-Europassa, keskiajasta 18:n vuosisataan asti, harjoittaen sitä eniten naimisissa olevat naiset. Tämä kammottava tapa on myöhemmin hävinnyt melkein olemattomiin sivistyneistä maista, mutta sikiön lähdeäminen, abortion, on hyvin yleistä.

Mitä kauheampia rangaistustapoja käytettiin niitä naisia vastaan, jotka syystä tai toisesta surmasivat lapsensa. V. 1532 pistettiin Saksassa sellaisia naisia terävien paalujen päähän ja annettiin siihen kuolla. Oli tapana heitä hukuttaa, mutta sitä ennen kidutettiin tulikuumilla pihdeillä. Toisia pantiin säkkiin, mukaan käärme ja kissa, ja hukutettiin virtaan. Yksi hallitsija surmautti tuollaisin keinoin mainittuna vuotena 20,000 naista, mutta onnistui ainoastaan hiukan vähentämään lasten surmaamista. Yhtä kaameita ja kaameimpiakin rangaistustapoja käytettiin monissa muissa maissa—kaikkia helvetillisiä menetelmiä mitä ihmisjärki konsaan voi keksiä.

Havelock Ellis, kirjassaan "Man and Woman"

selittää että sikiönsurmaaminen on rikos, jossa naiset voittavat miehet. Siten esim. Italiassa jokaista sataa syyllistä miestä kohden on ollut 477 naista. Ja useasti vielä, kun mies on sallaiseen tekeen osallistunut, on hän sen tehnyt naisen tahdosta tai alotteesta.

Kirkon osa.

Kirkko ja uskonto ovat kaikkina aikoina olleet sangen läheisissä tekemisissä kaikkein inhoitavimpien tekojen kanssa mitä maailmassa koskaan on tapahtunut. Meidän kristinoppimme on kaksituhatta vuotta takonut ihmisten mieleen käsitystä, että sukupuoli yhdyntä, ei ainoastaan laillisen avioliiton ulkopuolella vaan itse avioliitossakin, on saastaista. Siten siis lapsikin käsitettiin saastaiseksi, koska se oli tullut maailmaan saastaisin keinoin. Kasteen kautta se sitten muka puhdistettiin, ja "kirkkoonoton" kautta puhdistettiin saastainen nainen.

Kristinuskon opettanut — ja vieläkin opettaa — halveksimaan naista saastaisena viettelijänä. Raamatussa halveksitaan naista . . . Paavali halveksii luonnollista avio- ja sukupuolielämää. "On sentään parempi naida kuin palaa," arvelee hän.

Kun elinkeinomahdollisuudet teknikan alhaisuuden takia olivat rajoitetut ja liikakansoittuminen uhkasi, pakoitti se ihmiset etsimään keinoja syntyvyyden rajoittamiseksi. Kirkkokin joutui pakosta sanomaan sanansa siitäkin asiasta. Papi ja piispat väittelivät, että onko lapsella sielu ennen syntymäänsä. Jos ei, niin sitten se voidaan tuhota kohdussa, tekemättä silti syntiä. Tehtiinpä sellaisiakin rajoituksia, että poikalapsella on sielu, vaan ei tytöllä — että miehellä on sielu, vaan ei naisella. — Kirkon "pyhät, järkähtämättömät" opit ovat heiluvia käsitteitä.

Syntyvyisyys ja sodat.

Hyvin suuri on niiden työläistenkin luku, jotka väittävät liikakansoittumisen olevan suuren, jollei suurimman syyn sotiin. Esim. nykyisen Japanin hyökkäyksen Kiinaa vastaan väitetään pohjautuvan siitä, että Japani tarvitsee lisää maata lisääntyväle kansalleen. Todenmukaisemmin kuitenkin näyttäisi Japanin valloitusotaan olevan syynä sen nopeasti kehittyvä teollisuus. Mitä suurempi tuotantokyky, sitä suuremmat pitäisi olla markkinat.

Englannissa, silloin kun se vielä oli "maailman työpaja", oli kylliksi tilaa ja työtä sen kaikille asukkailla. Nyt — seurauksena maailmassa tapahtuneesta nopeasta teollistumisesta — siellä on paljon ihmisiä liikaa. Sosialismi, kommunismi, syndikalismi, kapitalismi eikä mikään muukaan voi Englannin tilannetta nykyään suuresti muuttaa. Osan asukkaista on yksinkertaisesti poistuttava siltä saarelta.

Kuitenkin on Englannissa syntyvyisyys alempia maailmassa.

On paljon niitä, jotka väittävät liikakansoittumisen olleen suurelta osalta syynä maailmansodan syttymiseen. Ennen sitä todella oli syntyvyisyys monissa sotaan osaaottavissa maissa paljon kor-

keampi kuin nyt; tuhatta kohden seuraavasti: Venäjä 45.4, Serbia ja Italia 38.6, Itävalta-Unkari 33.7 ja 36.7, Saksa 31.7 jne. Saksan väkiluku oli v. 1871 41,000,000, maailmansodan lopulla, v. 1918, 67,000,000. Väestö lisääntyi nopeammin kuin elintarvemahdollisuudet. Voitaisiin esittää paljonkin lainauksia saksalaisista lähteistä, joissa osoitetaan melko suoraan, että Saksan on tulevaisuutensa säilyttämiseksi pakko laajentaa alueitaan ja poliittista valtaansa. Mikä tahtoi sanoa myös sitä, että oli saatava lisää markkina-alueita Saksan teollisuuden tuotteille.

Voitaneen sanoa, että nopealla väestön lisääntymisellä on ollut osittain syytä sotiin, vaikkakaan ei voida tilastoilla osoittaa, että ne maat olisivat sotineet enemmän missä syntyvyisyys on ollut suurin.

Työväenliikkeen asenne väestön lisääntymiseen.

Vielä ei ole vastattu kysymykseen, että voiko työväenluokka auttaa syntyvyyden rajoittamisen kautta luokkansa asiaa, vaan on sensijaan pyrittävä avartamaan käsiteltävissä olevaa kysymystä yhdeiltä ja toiselta puolelta. On osoitettu kautta aikain harjoitetun ehkäisyä muodossa ja toisessa, johtuen tietysti taloudellisista syistä, ja että kauheimmillakaan rankaisukeinoilla ei sitä ole voitu lakkauttaa.

Jos työväenluokan asema paranisi sillä, että se laittaa mahdollisimman vähän lapsia, pitäisi työläisten elintason olla korkeampi niissä maissa, missä syntyvyisyys on vähäisin. Se kuitenkin ei näytä niin olevan.

Voidaan esim. mainita, että vaikka monissa Euroopan maissa on syntyvyisyys pienempi kuin täällä, on niissä silti työläisten elintaso huomattavasti alempi. Myöskin voidaan esittää päinvastaisia esimerkkejä eri maiden välisistä suhteista. Joten todellisuudessa emme tämän kautta saa asiaan mitään varmaa linjaa.

Työvoima tavarana ja uniit.

Jos työvoimaa olisi niin paljon tai vähemmän kuin teollisuus tarvitsee, niin ammattijärjestöillä ei olisi mitään syytä sulkea kirjojaan uusilta jäsenpyrkijöiltä. Mutta kun vallitsevien suhteiden takia työvoimaa on yli tarpeen, syntyy sen kesken kilpailu työpaikoista. Jäsenmäärän rajoituksella monet uniit yrittävät estää sen kilpailun tapahtumasta union sisällä.

Työvoima sanotaan olevan tavaraa, joka esiintyy markkinoilla muun tavarankansan kanssa, samojen kysynnän ja tarjonnan lakien alaisena. Jos tarjonta ylittää kysynnän, alenee hinta ja päinvastoin. On siis aivan luonnollista, ylläolevan perusteella, että monet työväenjärjestöt koettavat vähentää työvoimatavaran tarjontaa: vastustaen siirtolaisuutta, lapsi- ja vankilatyövoiman käyttöä, suositellen keinoja perheen rajoittamiseksi jne.

Mikäli viimeksimainittu keino, työvoimatavaran tarjonnan vähentämiseksi ja sen kautta sen hinnan kohottamiseksi on kysymyksessä, niin täytyy sanoa, että peräti vähän työläisillä on sen kautta toivottavissa. — Olisi enemmän, jos työvoimatavara todella

olisi muun tavaran kanssa kaikissa suhteissa samojen lakien alainen. Mutta se ei ole. Otetaan esimerkiksi vaikkapa leipä: Jos sen hinta kohoaa, aletaan sitä valmistaa yhä enemmän, kunnes sitä on tarjolla tarvittavaa määrää enemmän. Seuraus — hinta laskee liian tarjonnan ja vähenevän kysynnän takia. Kysyntä vähenee siksi, että ihmiset käyttävät kallista leipää vähemmän ja muita halvempia ruokatarpeita enemmän. Leivän tuotanto tietysti vähenee.

Työvoimatavaraa ei voida näin järjestellä; sen tarjonta ei vähene hinnan aletessa, päinvastoin pikemmin kasvaa. Sillä mitä vähemmän perheen pää ansaitsee, sitä enemmän täytyy muiden perheen jäsenten tunkea työmaille.

Onko syntyväisyyden rajoittamisesta mitään etuja työläisille?

Terveydelliseltä kannalta katsoen on pieni perhe edullisempi kuin suuri. Sillä mitä enemmän lapsia on yhtä naista kohden, sitä suurempi on lasten kuolevaisuus. Eräitten tilastojen mukaan on perheen toisella lapsella parhain mahdollisuus olla tervein ja pitkäikäisin. Kolmannella ei enää niin hyvä; ensimmäisellä ja neljännellä yhtäläinen.

Lasten kuolevaisuus ja pienet palkat ovat veljeksiä. Mitä pienemmällä tuloilla työläisperheen täytyy toimeentulla, sitä suurempi on perheen lasten kuolevaisuus. — Mainittakoon perään se nurinkurinen tosiseikka, että suurimmat perheet tavallisesti löydetään siellä missä palkat ovat pienimmät.

Vaikeata lienee sen todistaminen, että yksinäisten työläismiesten ja -naisten elintaso ja elämän varmuus olisi korkeampi kuin perheellisten, mutta

on olemassa monia muita syitä, jonka takia rajoitukseen pyritään. — Ja millä seurauksella?

Yhdysvalloissa lasketaan sikiönlähdettämiä tahtuvan vuosittain miljoonasta kahteen. Nämä ja monet muut vahingolliset keinot vievät tuhansittain työläisnaisia ennenaikaiseen hautaan, ja vielä suuremmat joukot menettävät terveytensä ja kauneutensa jo nuoruudessa. Ja mitä kireämmäksi tulee aika, sitä enemmän rajoitusta harjoitetaan ja sitä suurempi on tuho.

Yhteenvedo kaikesta mitä on sanottu, kallistuu sille puolelle, että työläisille on eduksi, luokkansa kokonaisedunkin kannalta katsoen, vaatia että parhaimmat neuvot ja välineet tässäkin suhteessa on ulotettava kaikkein köyhimpienkin saataville; että niiden, jotka lapsia eivät halua, ei tarvitse niitä synnyttää, asettamatta silti terveyttään ja henkeään vaaraan.

Työläisperheissä syntyy miljoonia lapsia olosuhteisiin, missä heillä ei ole mahdollisuutta saada edes välttämätöntä huolta ja hoivaa, mutta ruveta vaatimaan tilanteen korjaamista syntyväisyyden lakkauttamisella, olisi taipumista kapitalismin edessä ihmisoikeuksien kustannuksella.

Todellisen työväenjärjestön taisteluojelma ei saa sisältää painostusta siihen suuntaan, että työläisten on lakattava laittamasta lapsia asemansa korjaamiseksi, vaan kuuluu sen tehtäviin taistella työväenluokalle kaikki mitä sille kuuluu, että työläisetkin voivat todella elää, eikä ainoastaan olla olemassa.

Elämiseen liittyy myöskin suvunjatkamisen oikeus. — Marty.

Palkkapiikain Laulu

Sävels "Vielä niitä bonkia" j.n.e.

*Vaikka me oomme vain palkkapiikojia
Rikkaitten palatseissa,
Niin laulumme reippaasti kajabtaa
Näissä työläisten illatnuissa.*

*"Appetaisit", sofat, paistit ja soosit
Me nytkyreille valmistamme;
Viinit ja punssit, berkulliset "luussit"
Laiskureille tarjoamme.*

*Nyt aika on buono ja pörssikin "postaa",
Ei kannata piikojia pitää.
Näin huutavat riistäjät yhdestä suusta
Ja työttömäin joukkoja lisää.*

*Viel' piikojia löytyy sellaisia,
Joilla on onni myötä;
Palkkana heillä on kynppi tai kaksi
Ja paljon raskasta työtä.*

*Enempää emme voi laulella
Nyt piikain kohtalosta.
Lopuksi pyydämme kuulemaan
Meidän viimeistä kehoitusta.*

*Oppikaamme piikat jo ymmärtämään
Tuo luokkataiston tabti,
Et' Yhdessä Suuressa Uniossa
On piikain voima ja mabti.*